11/07/2019

Θερινές διακοπές και πνευματική ζωή!

/ Γνώμες

Γράφει ο πρωτοπρεσβύτερος π. Αντώνιος Χρήστου, Θεολόγος – ΜΑ (Ορθόδοξη Θεολογία) ΕΑΠ

Αγαπητοί μου Αναγνώστες, την στιγμή που γράφουμε αυτές τις γραμμές βρισκόμαστε σε 10ήμερη θερινή άδεια. Επιτέλους φτάσαμε με τη χάρη Του Θεού στα μέσα του Καλοκαιριού, της πιο αγαπητής εποχής για τους περισσότερους, λόγω των Καλοκαιριών διακοπών, των θαλάσσιων βουτιών και των βραδινών περιπλανήσεων με βόλτες σε γραφικά σοκάκια, χωρίς το άγχος του χρόνου ή κάποιων υποχρεώσεων την επόμενη μέρα. Αν κάποιος μας ρωτούσε να ανακαλέσουμε στη μνήμη μας ευτυχισμένες στιγμές του παρελθόντος, οι περισσότερες, είμαστε σίγουροι, θα ήταν αντλημένες από κάποιο καλοκαίρι που μας έμεινε στη μνήμη μας με νοσταλγία.

Η χώρα μας είναι τόπος προορισμού πολλών εκατομμυρίων τουριστών όλο το χρόνο, αλλά και για εμάς τους ντόπιους την προτιμούμε για την πολυμορφία της και τους διαφορετικούς τρόπους τουρισμού που μπορεί κανείς να βρει , για κάθε προτίμηση. Θέλει κανείς παραλίες; Αμέτρητες θα βρει είτε τις νησιωτικές, είτε της ηπειρωτικής Ελλάδος, καθαρές οργανωμένες και ελκυστικές. Θέλει κανείς

βουνό, ορειβασία ή χειμωνιάτικα σπορ μέσα στο καλοκαίρι; Κι όμως μπορεί να βρει σε κάποιο χιονοδρομικό κέντρο όλες τις εποχές ακόμη και τους θερινούς μήνες. Κατασκηνώσεις σε δάση, ελεύθερο κάμπινγκ στη παραλία, θαλάσσια σπορ; Όλα μπορεί κανείς να τα βρει και να τα απολαύσει.

Θα πει κανείς μα για ποιες διακοπές μιλάτε; Με τι χρήματα; Αυτό όντως είναι ένας αποτρεπτικός παράγοντας, στην Ελλάδα της κρίσεως. Αλλά ακόμη και αυτοί που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα για να πάνε διακοπές, μπορούν να αλλάξουν παραστάσεις σε κάποιο παραχωρημένο κατάλυμα ή φιλοξενείας συγγενούς ή κάποιου φίλου. Τέλος και τίποτα από τα παραπάνω να μην υπάρχει η δυνατότητα και μόνο ότι αδειάζει το λεκανοπέδιο ιδιαίτερα μέσα στον Αύγουστο, κάνει την πόλη πιο ανθρώπινη, τους ρυθμούς πιο χαλαρούς, τις μετακινήσεις πιο γρήγορες, που και αυτό από μόνο του είναι αρκετό να μας ξεκουράζει και να εκτιμήσουμε περισσότερο τον τόπο, που λόγω των προβλημάτων της πυκνοκατοίκησης δεν μας αφήνουν να την απολαύσουμε στην καθημερινότητά μας.

Το σίγουρο είναι, πως ότι ιδιότητα και να έχουμε, ότι ηλικία και να είμαστε, όλοι έχουμε την ανάγκη μερικών ολιγοήμερων διακοπών, αλλαγών των ρυθμών και παραστάσεων. Δεν είμαστε μηχανές ούτε ρομπότ, όλοι χρειαζόμαστε αυτή την αναγκαία ανασυγκρότηση που θα μας κάνει να επανεκτιμήσουμε κάποια πράγματα και να γυρίσουμε με πιο όρεξη στην υπόλοιπη επαγγελματική ασχολία. Αυτό είναι δεδομένο. Ακόμη και ο ίδιος ο Κύριος, αλλά και Άγιοι της Εκκλησίας μας, αποσύρονταν στην έρημο, ή σε κάποιο άλλο τόπο χωρίς να έχουν την ποιμαντική ευθύνη και τις σκοτούρες, για να προσευχηθούν περισσότερο, να λάβουν χάρη και ευλογία από τον Θεό, για να έχουν φώτιση στη ζωή τους. Είναι άλλο πράγματα η ακηδία και η αργία, που είναι εφ’ άρματα όλα αυτά και άλλο πράγμα η απαραίτητη πνευματική ανασυγκρότηση του ανθρώπου. Το παράδειγμα του Αγίου Αντωνίου με τον κυνηγό, με το παράδειγμα του τόξου που για να μη σπάσει χρειάζεται να μη το τεντώνουμε τελείως, νομίζουμε ότι είναι χαρακτηριστικό και τόσο διδακτικό. Η επαγγελματική υπερκόπωση, αλλά και η πνευματική εξουθένωση, ιδιαίτερα στη ζωή των ποιμένων, αλλά και των εργαζόμενων μητέρων, είναι πολύ ύπουλο σύμπτωμα της εποχής μας που μόνο με λίγες ποιοτικές διακοπές μπορεί να αντιμετωπιστεί.

Χρησιμοποιήσαμε τον όρο «ποιοτικές», όχι με την έννοια της πολυτέλειας και των ανέσεων. Αλλά με την έννοια των ουσιαστικών διακοπών που πραγματικά θα μας ξεκουράσουν και όχι θα μας επιβαρύνουν περισσότερο. Δυστυχώς υπάρχει και αυτό το ενδεχόμενο και ιδιαίτερα στον πολύ κόσμο, καθώς ο τρόπος που πολλοί προσέρχονται στις διακοπές, όχι μόνο δεν τους ξεκουράζουν, ίσα ίσα τους κάνουν να κουραστούν περισσότερο. Γιατί; Μα γιατί προσέρχονται μονοδιάστατα. Ο

άνθρωπος δεν είναι μόνο σώμα αλλά και ψυχή και θέλει φροντίδα και εκείνη. Διακοπές δεν σημαίνει μόνο μπάνια, καλό φαγητό, βόλτες και καλοπέραση. Σημαίνει να ζω και κατά Χριστόν. Δηλαδή να μην αμελήσω την προσευχή, την νηστεία όταν υπάρχει, τον εκκλησιασμό, την μετάνοια, την ανάγνωση της Αγίας Γραφής ή ενός καλού πνευματικού βιβλίου και την συχνή Θεία Κοινωνία. Ευτυχώς τα πολλά πανηγύρια, μέσα στο Καλοκαίρι, και κυρίως η περίοδος των Αγίων Αποστόλων που πέρασε και του Δεκαπενταύγουστου που έρχεται, κρατάνε το λαό μας σε ένα ικανοποιητικό επίπεδο, παρ' όλες τις ατασθαλίες που συναντάμε, λόγω των πολλών τουριστών και των ξέφρενων ρυθμών της μουσικής, του αλκοόλ μέχρι τα ξημερώματα.

Υπάρχει ένα γνωμικό «Κάνει διακοπές ο διάβολος;»Πραγματικά ο διάβολος κάθε στιγμή, μέρα νύχτα, κάθε εποχή, στήνει τις παγίδες του να μας παρασύρει. Εμείς όμως είμαστε άνθρωποι και έχουμε ανάγκη ανάπαυσης. Ανάπαυση όμως από όλα και κυρίως από την αμαρτία. Ο κόσμος εννοεί τις διακοπές την υιοθέτηση του αμαρτωλού τρόπου ζωής και να απέχουν από τα εφόδια της Εκκλησίας. Τότε είναι σίγουρο ότι η ανάπαυση δεν πρόκειται να έρθει ποτέ και οι συνέπειες της αμαρτίας θα μας κουράζουν και θα μας γερνούν και μέσα στο χειμώνα, από τις επιπόλαιες καλοκαιρινές επιλογές μας.

Αγαπητοί μας αναγνώστες, κλείνοντας το άρθρο μας απαντούμε πως φυσικά και συμβιβάζονται οι καλοκαιρινές διακοπές με την πνευματική ζωή. Είναι παρήγορο ότι ερημωμένα χωριά γεμίζουν τους καλοκαιρινούς μήνες και Ενορίες και Εξωκλήσια ανενεργά λειτουργούνται και πάλι. Οι Εκκλησιαστικές Κατασκηνώσεις επίσης κάνουν σοβαρή δουλειά στα παιδιά που τις επιλέγουν. Όμως θέλει προσοχή να είμαστε συγκρατημένοι από την δικιά μας πλευρά και οι μεγαλύτεροι, για τις προκλήσεις που συναντά κανείς ιδιαίτερα τους θερινούς μήνες. Οι εντολές Του Θεού ισχύουν χειμώνα καλοκαίρι, αυτό μη το ξεχνάμε ποτέ! Καλές λοιπόν ποιοτικές διακοπές ευχόμαστε σε όλους! Να γυρίσουμε όλοι πίσω ανανεωμένοι πνευματικά για να ανταποκριθούμε στις δύσκολες προκλήσεις του μέλλοντος. Αμήν!

Πηγή: Πεμπτουσία

Πρώτη δημοσίευση: εφημερίδα Κιβωτός της Ορθοδοξίας